

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Vastustaja: Harry Winston SARL

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik⁽¹⁾, artiklit 206 tuleb tõlgendada nii, et tolliladustamisprotseduurile suunatud kauba vargus, mis on toimunud käesoleva juhtumi asjaoludel, kujutab endast *kauba pöördumatut kahjustumist* ja *vääramatut jõudu*, mistõttu ei loeta sellises olukorras tollivõlga impordil tekkinuks?
2. Kas tolliladustamisprotseduurile suunatud kauba vargus võib vastavalt (nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi (2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽²⁾) artiklile 71 tingida maksu tasumise kohustuse tekkimise aluseks olevad faktilised asjaolud ja muuta käibemaksu sissenõutavaks?

⁽¹⁾ EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307.

⁽²⁾ ELT L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākās tiesas Senāts (Läti) 1. juunil 2012 — Vitālijs Drozdovs versus AAS „Baltikums”

(Kohtuasi C-277/12)

(2012/C 235/18)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Vitālijs Drozdovs

Vastustaja: AAS „Baltikums”

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 24. aprilli 1972. aasta esimese direktiivi 72/166/EMÜ⁽¹⁾ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artiklis 3 ning nõukogu 30. detsembri 1983. aasta teise direktiivi 84/5/EMÜ⁽²⁾ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artiklites 1 ja 2 ette nähtud kohustuslik hüvitis isikukahju eest hõlmab ka mittevahalist kahju?

2. Kui vastus esimesele küsimusel on jaatav, siis kas nõukogu 24. aprilli 1972. aasta esimese direktiivi 72/166/EMÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artiklit 3 ning nõukogu 30. detsembri 1983. aasta teise direktiivi 84/5/EMÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikleid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus see, kui liikmesriik piirab mittevahalise (moraalse) kahju korral makstava hüvitise maksimumsummat, kehtestades piirmäära, mis on oluliselt madalam direktiivides ja siseriiklikes õigusnormides ette nähtud kindlustusandja vastutuse piirmäärast?

⁽¹⁾ ELT L 103, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 8, lk 17.

Euroopa Liidu Nõukogu 6. juunil 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 21. märtsi 2012. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-439/10 ja T-440/10: Fulmen versus nõukogu

(Kohtuasi C-280/12 P)

(2012/C 235/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bishop ja R. Liudvinaviciute)

Teised menetlusosalised: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu (neljas koda) 21. märtsi 2010. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-439/10 ja T-440/10;
- teha vaidluses lõplik otsus ning jätta Fulmen'i ja F. Mahmoudian'i esitatud hagid kõnealuste nõukogu õigusaktide peale rahuldamata;
- mõista nõukogu kohtukulud esimeses astmes ja käesolevas kohtumenetluses välja Fulmen'ilt ja F. Mahmoudian'ilt.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu leiab, et Üldkohtu otsused eespool nimetatud kohtuasjades on rikutud õigusnormi ning Euroopa kohus peab seetõttu selle kohtuotsuse tühistama.

Nõukogu väidab, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kuna ta leidis, et hageja peab esitama tõendid oma põhjenduste toetuseks, mis käsitlevad äriühing Fulmen'i suhtes kehtestatud piiravaid meetmeid, st et see äriühing oli segatud elektriseadmete paigaldamisse Qom/Fordoo (Iraan) tuumajaama.

Sellega seoses leiab nõukogu esiteks, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui leidis, et tõendite ja teabe nõudmist ning tõendamist, et need tõendid pärinevad konfidentsiaalsest allikast, tuleb nõuda liikmesriigilt, kes tegi ettepaneku Fulmen suhtes meetmete võtmiseks. Teiseks väidab nõukogu, et Üldkohus rikkus õigusnormi leides, et ta võib võtta arvesse konfidentsiaalseid andmeid, mida ei ole esitanud asjaomaste poolte advokaadid, kuna Üldkohtu kodukorra artikli 67 lõige 3 ei näe sellist võimalust ette.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 6. juunil 2012 — Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc. coop. versus Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (AGCOM)

(Kohtuasi C-281/12)

(2012/C 235/20)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitajad: Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc. coop.

Vastustaja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (AGCOM)

Eelotsuse küsimused

„Kas direktiivi 2005/29/EÜ⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 1 tuleb seoses osaga, milles on itaaliakeelses versioonis kasutatud väljendit „e in ogni caso”, mõista nii, et eksitava kauplemisvõtte tuvastamiseks piisab sellest, kui esineb kasvõi üks sama lõike esimeses osas nimetatud teguritest, või on niisuguse kauplemisvõtte tuvastamiseks vaja, et oleks olemas veel üks tegur, nimelt et see kauplemisvõtte võib kallutada tarbija tehinguotsust?”

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ELT L 149, lk 22).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 7. juunil 2012 — Aboubacar Diakite versus Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Kohtuasi C-285/12)

(2012/C 235/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Aboubacar Diakite

Vastustaja: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus⁽¹⁾, ja antava kaitse sisu kohta artikli 15 punkti c tuleb tõlgendada nii, et see õigusnorm pakub kaitset vaid niisuguses „riigisisese relvastatud kokkupõrke” olukorras, nagu seda tõlgendatakse rahvusvahelises humanitaarõiguses, lähtudes eelkõige 12. augusti 1949. aasta nelja Genfi konventsiooni (mis puudutavad vastavalt haavatud ja haigete sõjaväelaste olukorra parandamist maismaal, haavatud, haigete ja merehädas sõjaväelaste olukorra parandamist (merel), sõjavangide kohtlemist ja tsiviilisikute sõja-aegset kaitset) ühise artiklist 3? ?
2. Kui nimetatud direktiivi artikli 15 punktis c kasutatud mõistet „riigisisene relvastatud kokkupõrge” tuleb tõlgendada sõltumatult 12. augusti 1949. aasta nelja Genfi konventsiooni ühisest artiklist 3, siis milliste kriteeriumide põhjal tuleb sellisel juhul hinnata „riigisisese relvastatud kokkupõrke” esinemist?

⁽¹⁾ ELT L 304, lk 12.

Euroopa Kohtu viienda koja esimehe 7. märtsi 2012. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-542/10)⁽¹⁾

(2012/C 235/22)

Kohtumenetluse keel: poola

Euroopa Kohtu viienda koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 30, 29.1.2011.